

рятъ. Затова трѣбваше да хулятъ и да свалятъ низко всички-ты заслуженія и достоинства на Вѣстокъ, за да възбудятъ високо понятіе за Римъ, сир. трѣбваше да приобѣгнѣтъ на измышленія, лъжъ и прѣльщенія; това бяше нужно за успѣваніе-то на тѣхны-ты прѣдприиманія.

Въ истый тоя духъ е написано въ XIV столѣтіе, или и по' кжсно, едно отъ подобны-ты доказателства, сир. Латинскы-ты легенды за Кирилла и Меѳодія. Народъ-тъ добръ помняше знамены-ты тѣя мѣжи, на които память-тѣ почитахъ не само въ Богеміѣ и Моравіѣ, нъ най много въ Българіѣ, Унгаріѣ, Сръбіѣ, Кроациѣ и проч. За да успокоятъ народа рѣшихъ да ги приемѣтъ и въ Латинскый календарь.

Въ тѣя легенды всичко е сплетено така, за да могатъ да покажѣтъ, че Грько-Моравска-та и Ческа-та Црква и нейно-то Грько-Славянско Богосложеніе произлазя отъ Римъ, а съ това исто-то да докажѣтъ и утвърдятъ зависимость-тѣ на тѣж страны отъ Папы-ты.

Като представяме на себе си познанія-та и достоинство-то на прѣвый съчинитель латинскѣ-тѣ легендѣ, можемъ да заблѣжимъ слѣдующе-то: 1-о. че въ XIV столѣтіе за него сѣ были изгубены съ всѣмъ сѣщи-ты извѣстія за живота и работы-ты Кирилловы и Меѳодіевы, и зарадь това 2-о. пристрастіе-то и ревность-та за распространеніе-то Латинциѣ-тѣ бяху доволна причина за да спетѣтъ небыванѣ исторіѣ.

Съчинитель-тъ на тѣж легендѣ, като незнаеше какъ и отъ кѣдѣ прѣминахъ въ Моравіѣ прѣводи-ти на Св Писаніе и на Богослужебны-ты книги, които сѣще принадлежатъ на Българе-ты (види ся, че той въ свое-то врѣмя не е ималъ понятіе нито за Българскый языкъ, нито за исторіѣ-тѣ Българскѣ), отдава това на Кирилла и Меѳодія: за това той измышлява, че Славянскы-ты князове пратили посланници на Императора Михаила, да просятъ отъ него учители, и, че той имъ пратилъ отъ Цариградь Кирилла и Меѳодія, и че тѣи изнамѣрили Словенскы-ты буквы и прѣвода на Св. Писаніе на языка, който той нарича Словенскый.

1-о. Посланичество-то и просянье-то на Кязове-ты ся основава предпологанье-то на съчинителя легендѣ-тѣ, вушь